

PROVERBELE ROMANE

I

După ani de grea și lungă nepăsare, începem a căta mai cu dor și grijă la moștenirea ce ne-a lăsată măiastra poporului noastră.

Pare-se că, încetul cu încetul, ne îndrumăm spre credința că țeranul nostru — atât de laudat din buze, dăru așa d'asuprit în fapte — e 'n stare să ne dea și materialul unei literaturi cultivate, de oare-ce ne-a păstrat așa de bine limba și moravurile, portul și tradițiunile, jocurile și tot ce formază originalitatea Românului.

Ast-fel, din zi în zi, cântările de fericire și plânsetul d'amărăciune, necreștinatele pîn' acum ieresuri și datine, povestile învătate din gura strămoșilor, proverbele și ghicitorile pline de răsfățări glumețe, rugăciunile sərbătorești și deprinderile de totă ziua par a desmierda pînă și inimele împietrite ce, pîn' aci, nu sciau de câtă se ia 'n rîsu nesce-

ИПРОДЕИ МУ Д. В. Т. БРОВО